Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

109051

Var [illegible] sinnssyk?

Kort kommentar [illegible]

I en kronikk i Dagbladet 15. mai 1972 utdyper professor Gabriel Langfeldt sitt syn på Vidkun Quislings mentale tilstand. Han synes å få medhold av den tyske historiker Hans-Dietrich Loock, som i sin bok «Quisling, Rosenberg og Terboven» forteller om Quislings religiøse fantasterier.

Jeg kan bekrefte [illegible] rektor Vilhelm [illegible], overfor meg har [illegible] at han [illegible] var [illegible] at Vidkun Quisling var [illegible]. [illegible] Quisling kom [illegible] fra Telemark og var venner helt fra barndommen. I yngre år var de meget sammen, og jeg husker Quisling fra flere besøk i mitt barndomshjem. Samværet ble på den nærmeste [illegible] da Quisling startet N.S., men de traff hverandre ved tilfeldige anledninger, bl.a. kort før 9. april. Det var under dette besøk at [illegible] kom [illegible] hjem og fortalte at Quisling [illegible] hadde [illegible] på en av byens restauranter, i samvær med [illegible] og et par andre barndomsvenner. [illegible] en [illegible] bemerkning [illegible] av vennene [illegible] i [illegible], [illegible] og [illegible] hadde [illegible] seg [illegible] N.S. [illegible] og [illegible] alle som [illegible].

[illegible] fortaller, [illegible] i Quislingsaken. Etter dødsdommen var [illegible] og saken [illegible] Quisling i hvert fall [illegible]. Det [illegible] var et avskjedsbrev til min far, [illegible] han [illegible] brevet, men [illegible] opplysninger om Quislings sinnstilstand. [illegible] er det brev han skrev til sin bror, Jørgen. Dette brev har jeg i kopi. Det vil føre for langt å referere hele brevet, men jeg siterer følgende: «Det er merkelig og tragisk at det skulle gå slik. Men det har sikkert sin dypere mening. Det må [illegible] jeg som i den grad har arbeidet og kjempet for Norges sak, skal lide en slik [illegible] behandling. Men ikke blir jeg [illegible] at jeg lider martyrdøden. — [illegible] det var ikke [illegible] alle vi [illegible] [illegible] klosskje, men en ærlig tanke har jeg hatt om å måtte dele Hellig Olavs og Kristi skjebne. «Personlig har jeg det i all fredelighet [illegible]. Min gode samvittighet og [illegible] holder meg oppe».

Kommentarer burde være overflødige. Dette er skrevet av en dødsdømt fange i cellen, og er et personlig brev til sin bror. Man må kunne konkludere med at han var fast overbevist om sin uskyld, og han trodde fast at han led martyrdøden som Hellig Olav og Kristus. Jeg tror, som Gabriel Langfeldt og [illegible], [illegible] at Quisling var mentalt [illegible].

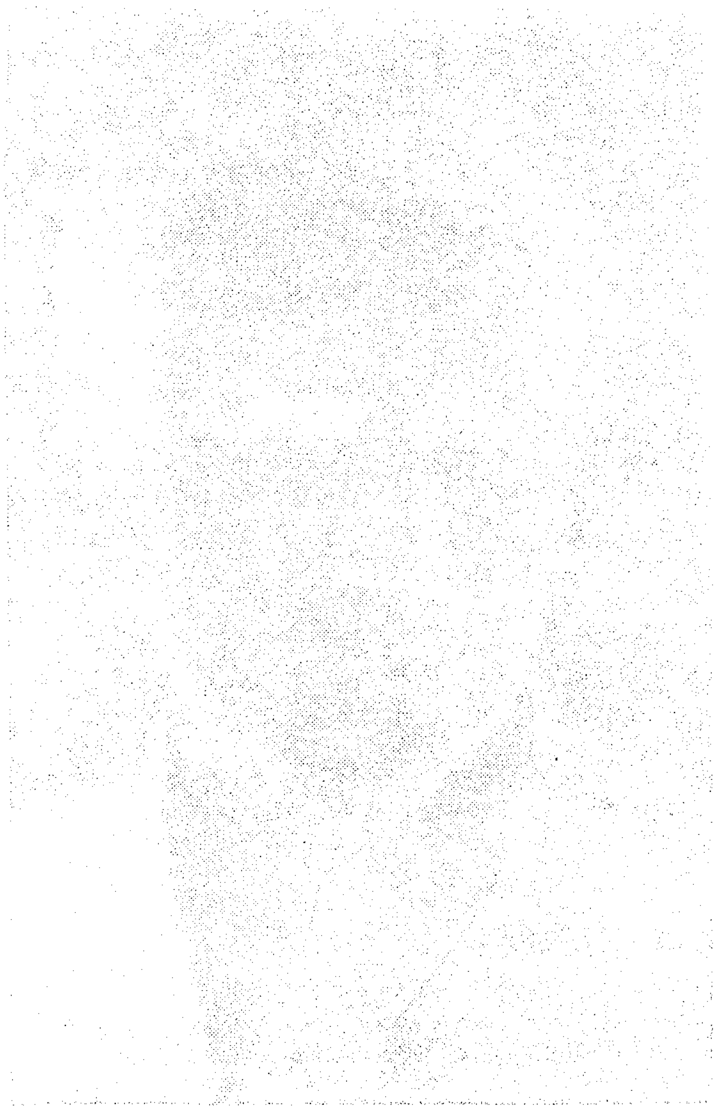

Vidkun Quisling.

[illegible]

NYE TALENTER PÅ FREIA-KONSERT

Filharmonisk Selskaps 5. Freia-konsert denne sesongen holdes onsdag, med Sivle Fjeldstad som dirigent og fem «Nye Talenter» som solister.

Den som først skal i ilden er cellisten Mathias Hartmann som er født i Hamburg i 1948 og har spilt cello siden han var 13. I 1965 vant han konkurransen «Jugend musiziert» og han har seinere fortsatt studiene, bl.a. i Lübeck. Siden i fjor har han vært cellist i Filharmonisk.

Solveig Aarum er Oslo-jente og har studert sang her i byen ved siden av klaverundervisning. De sistre tre åra har hun sunget i Filharmonisk kor. Ragnar Helsta som nylig debuterte på valdhorn i Aulaen med stor suksess er også med, og etter henne får vi høre sopranen Anne Marie Stormer som har studert bl.a. ved Musikkonservatoriet. Hun har medvirket ved oratorier og har hatt solistopptredener. Femtemann er fiolinisten Terje Tønnesen som hadde en meget vellykt debutkonsert i Aulaen nylig. I fjor deltok han i Ungdommens Verdensorkester og fikk etter det et års stipend for å studere med Max Rostal fra høsten av.

Programmet for Freia-konserten er følgende:

Haydn: Fra Konsert for cello og orkester, C-dur, 1. og 3. sats.

Bellini: Resitiv og arie «Oh! quante volte, oh! quante» fra «I Capuleti e I Montecchi».

Mozart: Resitativ og arie «Non Mi Dir» fra «Don Juan».

Mozart: Konsert nr. 3 for horn og orkester, Ess-dur, K.447.

Bach: Fra Kantate nr. 51 «Jauchzet Gott in allen Landen».

Chausson: Poème.